

Ja queda lluny l'època en què un jove barceloní de 38 anys es convertia en alcalde de Barcelona. Era en Josep M. Socias Humbert. Va ser el mateix rei qui el va nomenar alcalde de la Ciutat Comtal. Això succeïa l'any 1976: **"Va ser un honor i una experiència molt satisfactoria ser alcalde de la meua població. El període va ser dur, des del començament fins al final, perquè la ciutat estava encesa i era conflictiva. Hi havia problemes a nivell polític, de falta de seguretat... i en la mesura del possible vam col·laborar amb totes les forces polítiques per retornar la tranquil·litat a la ciutat. Em sento satisfet de la tasca que vaig realitzar. I és que l'important en política és estar d'acord amb tu mateix i que el ciutadà et respecti. No cal demanar res més."**

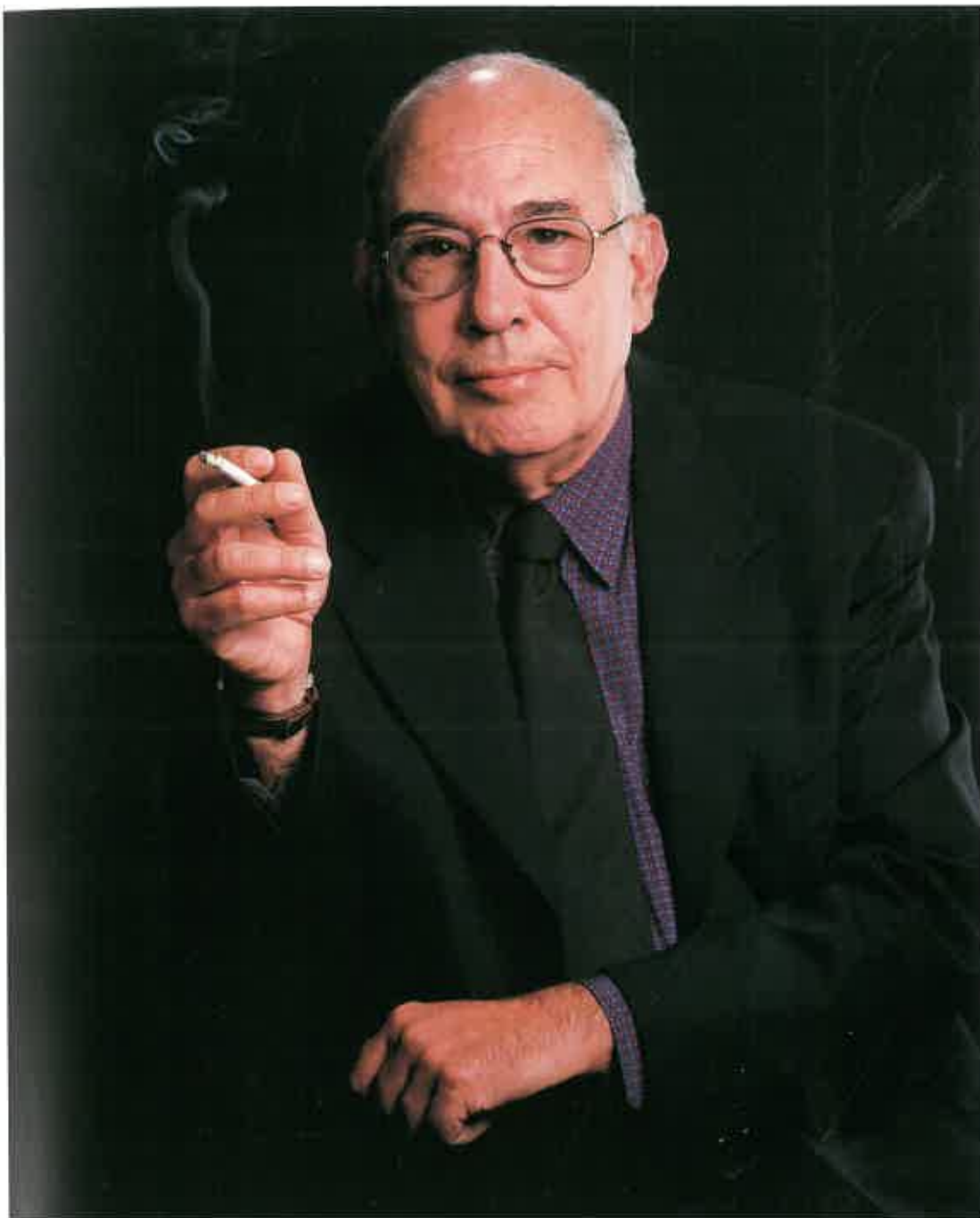
En Josep M. Socias ha estat una figura destacada de la història d'aquest país. La vessant política que va desenvolupar en una primera etapa, però, ha donat pas al ple exercici de l'advocacia. 35 anys fent d'advocat li proporcionen una àmplia visió del dret i de la professió: **"Els anys m'han ajudat a conèixer molts aspectes de la vida com la veritat de la societat, de les persones i, en definitiva, com és de problemàtica la realitat social. Això et dona el coneixement suficient per buscar les solucions més adients per a les persones. Per resoldre qualsevol tema se n'ha de fer la valoració, pensar en la situació en què es troba el client, buscar la millor solució i finalment escriure-la."** La trajectòria professional d'en Josep M. va estar vinculada inicialment a l'exercici dins de l'Administració: **"Treballar en l'àmbit públic et dona un coneixement de la realitat social molt extens que complementa precisament els coneixements que vas adquirint amb l'exercici professional. A l'Administració vius la realitat social des de les inquietuds més importants que poden existir, algunes d'ordre conflictiu, fins a les més senzilles."** Si bé l'Administració pública ha anat evolucionant, en l'àmbit de l'administració de justícia els canvis sembla que no han estat suficients: **"S'han fet unes reformes importants en l'ordre constitucional però s'ha oblidat un poder substantiu que és el judicial. No s'han introduït les reformes necessàries previstes a la Constitució, quan el poder judicial és el pilar cabdal de la vida societària i en conseqüència de l'ordre constitucional. La reforma s'ha d'afrontar amb rigor. En aquest sentit, els jutges crec que poden demanar una millora de les seves condicions perquè la persona que administra justícia ha de tenir un estatus econòmic que li permeti fer-ho amb plenes garanties. Els tres poders han d'estar equilibrats, no pot ser que l'administració de justícia sigui tan pobre."**

Els mitjans de comunicació exerceixen una influència important sobre la població. Des de la seva tribuna pública, els mitjans informen de decisions judicials que són posades en qüestió: **"Els mitjans són necessaris i han d'informar la gent. No són culpables del que es diu. És positiu que desvetllin les deficiències de l'administració de justícia perquè tot-hom s'adoni que falten mitjans i que determinades qüestions han de tenir un altre tractament."**

Aquest advocat barceloní s'ha especialitzat en temes de dret administratiu, **"el que regula les relacions entre les diferents administracions i les relacions de l'Administració amb el ciutadà."** Li demanem la seva opinió sobre si la llei és justa amb els propietaris que s'enfronten a l'Admi-

nistració. **"L'administració de justícia posa els recursos necessaris per enfrontar-se a qualsevol actitud agressiva per part de l'Administració a través de la via contenciosa administrativa. Per tant les garanties hi són."** Un fenomen nou en els darrers anys al nostre país és el moviment okupa, generador de situacions conflictives a nivell social: **"El moviment okupa actual, nascut a altres països d'Europa, aflora un conflicte. Cal tenir en compte dos aspectes: un és l'ocupació per ella mateixa i l'altre, l'origen de l'okupa. La societat i l'Administració han d'anar a l'origen del conflicte. El problema és que els okupes no tenen un habitatge ni un lloc on reunir-se. Què fa l'Administració perquè no es produïxi el conflicte? Potser caldria plantejar-se la idea de crear elements que donin sortides a la joventut. Si aquests elements es van lligant potser el moviment anirà desapareixent. Ara bé, aquest conflicte no es pot resoldre per la força si prèviament no hem analitzat les causes que el generen."** Una situació de conflicte, doncs, **"no se soluciona mai per la força. La força pot dispersar el conflicte però mai resoldre'l. El conflicte s'ha de resoldre amb la negociació, el pacte, l'entesa... que abans passa pel coneixement de la problemàtica."**

En Josep M. és testimoni del període anterior a l'assoliment de la democràcia en aquest país. Als anys 60 anaven creixent cada vegada amb més força les expectatives d'un canvi: **"Nosaltres érem conscients que s'havia d'acabar aquella etapa per iniciar-ne una de nova. Des de la perspectiva actual, ens adonem que s'ha aconseguit un règim de llibertats i una Constitució per a l'Estat espanyol, a més d'uns estatuts per a les comunitats diferenciades. Això vol dir que s'han cobert en gran mesura les expectatives que teníem en aquells anys. En aquest sentit, la transició va començar abans del 20 de novembre del 1975. En aquells anys jo em trobava en el sindicat oficial, des del qual teníem reunions amb CC.OO., amb gent del PSUC i fins i tot amb la CNT clandestina. El meu paper era certament difícil i el resultat final de totes aquestes operacions va ser que el 1975 em van cessar com a delegat de sindicats. Abans, però, recordo també la voluntat que el llavors príncep Joan Carles posava a conèixer la situació real del país. Va participar en reunions preparades amb gent significativa per la seva lluita contra el règim aquí, a Barcelona, fins i tot abans de ser nomenat successor."** Van ser una generació de persones que van realitzar un paper determinant en la història d'Espanya i de Catalunya: **"És una etapa en què jugues un rol important per al país i per a tu mateix, i has de tenir la suficient entesa per saber quan s'acaba una etapa i se n'inicia una altra. Per això dic que he estat vint anys estudiant, vint fent de polític i vint fent d'advocat. I n'estic molt content."** Una altra actuació en què va prendre part va ser la de desmuntar el sindicat vertical en el període de transició: **"L'Organització Internacional del Treball estableix uns paràmetres d'actuació d'empresaris i de treballadors. És la llibertat sindical. Són els treballadors els qui han d'elegir les seves formes d'organització. Des de la base, els principis democràtics i de llibertat han de definir si ha d'haver-hi un únic gran sindicat o pluralitat d'opcions."** En Josep M. continua treballant per a la ciutat i per al seu país. Ha deixat enrere la política per dedicar-se a l'exercici liberal de l'advocacia que du a terme amb orgull i passió.

**“Treballar en l'àmbit
públic et dóna
un coneixement
de la realitat social molt
extens que complementa
precisament el que vas
adquirint amb l'exercici
professional”**

Josep M. Sociás - Barcelona (Barcelonès)